

RUGĂCIUNILE DE SPOVEDĂVIE-
ÎNAINTE & DUPĂ
RUGĂCIUNILE DE ÎMPĂRTĂȘANIE-
ÎNAINTE & DUPĂ

INDREPTĂR DE SPOVEDANIE –
PĂRINTELE CLEOPĂ

SPovedANIA CREȘTINILOR ORTODOCSI

1. Am păcătuit fără să gândesc că supăr pe Dumnezeu.
2. Am amânat pocăința, spovedania, îndreptarea.
3. Am gândit, am zis, am voit (hotărât sau nu) să mă sinucid.
4. Am deznădăjduit, m-am descurajat.
5. Am contrazis adevărul de credință zicând: „Cutare lucru nu-i păcat”.
6. L-am întristat și l-am alungat pe Duhul Sfânt cu păcate mari.
7. Sunt mândru. Am hulit faptele bune ale vecinului. (Doar cei mândri râd de creștini).
8. Am socotit Sfintele Scripturi mincinoase.
9. Am scris că nu există Dumnezeu.
10. Am gândit și vorbit cuvinte de hulă împotriva lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și a sfinților.

11. Am crezut și susținut calendarul vechi.

12. Am zis că timpul merge tot pe calendarul vechi.

13. Am botezat sau cununat a doua oară (pe calendarul vechi sau la sectari).

14. N-am dat învățătură despre păcat celor neștiutori.

15. Am crezut, am făcut, am mers la spiritism.

16. Am avut, am crezut și am povestit vedeniile mele altora. (Pentru aceasta se dă oprire un an.)

17. M-am lepădat de ortodoxie și am dezertat la sectari, catolici sau stiliști.

18. Am zis că adventiștii fac bine serbând Sâmbăta.

19. Am urât învățătura despre Dumnezeu, Rai, Iad, Maica Domnului.

20. Am omorât oameni, cu voie sau fără voie. (Pentru aceasta se dă Canon 25 de ani).

21. Am defăimat infirmii și bătrânii. Am îngănat, poreclit, răs de ei.

22. Am oprit plata lucrătorilor. Nu am plătit cu cât ne-am tocmnit.

23. Am amărât, am certat, am lovit, am judecat, am vorbit de rău preotul și episcopul.

24. N-am mulțumit lui Dumnezeu și aproapelui pentru binefaceri.

25. Am amărât peste măsură, am certat, am defăimat, am lovit, am îmbrâncit, am ponegriț, am curvit, am înjurat, am blestemat, n-am ascultat de părinți și nași.

26. Am avut gânduri spurcate la Icoane.

27. Am îndoială în existența lui Dumnezeu, Rai, Iad.

28. N-am iubit pe Dumnezeu mai presus de orice.

29. M-am numit creștin și am dus viață de păgân.

30. Am mers la adunări sectante, la Oastea Domnului, cu instrumente.

31. Am intrat în Sinagoga Evreiască, în moschee, în Biserică Catolică. Am plătit slujbe la ei.

32. Am mers la adunări sectare, la casa lor, m-am rugat cu ei, i-am primit, am luat daruri de la ei, am intrat în casă la stiliști și necununați și i-am primit în casa mea. (Acestea sunt mari păcate.)

33. M-am căsătorit cu schismatici, stiliști, catolici, evrei, atei, turci.

34. Am în casă și am dat la alții cărți rele, sectare sau pornografice.

35. Am dormit în mănăstiri de călugări sau de maici și în chiliile lor. Am mâncat carne în mănăstirile unde nu se mănâncă.

36. Am zis că toate religiile sunt de la Dumnezeu, că toți tot la Dumnezeu se roagă.

37. Am profanat semnul Sfintei Cruci. (Am călcat cu picioarele, am cusut în aștenut, am dat anaforă pe jos.)

38. Am vorbit, am ascultat glume cu cuvinte sfinte („la paștile cailor”, „tatăl nostru-n podul vostru”, „a treia zi după Scripturi” etc.).

39. Am defăimat numele sfinților (Măi Gheo, Măi Io, Văsâi).

40. M-am rușinat a mă ruga în societate sau la masă. Am trecut pe lângă Biserică fără să mă închin.

41. Am călcat și nu m-am luptat de-ajuns să păzesc Poruncile.

42. M-am înfierbântat a face păcate (cu mânie, cu desfrânare, cu răzbunare).

43. Am râs de cel credincios ortodox.

44. Am pus perdele, zorzoane, flori de mireasă, panglici Sfintelor Icoane.

45. Am spus „Mamă” în loc de „Maică” „Maicii Domnului”. (Aceasta este o batjocură sectară.)

46. Am fumat și servit pe alții cu foc, țigări, mascat. (Pentru aceasta se dă Canon doi ani.)

47. Am mers la ghicitori, descântători, vrăjitori, fermecători, la preot ce deschide cartea sau spune viitorul. Am ghicit, am descântat. Am ghicit în cafea, în bobi, în cărți, în palmă, în descânțete de deochi sau în de nouă ori Tatăl nostru.

48. Am stat pe soleia Sfântului Altar (partea ridicată pe lângă Iconostas).

49. Am folosit stupefiante, marihuana, cafea, țuică. (Cine se împărtășește nu are voie să folosească deloc acestea.)

50. Am crezut în vise. Spun altora visele mele.

51. M-am împărtășit la un preot, fiind legat de altul.

52. Am zis rugăciuni la descântece. Am jurat strâmb sau drept.

53. Am pârât pe alții din ură și din răutate.

54. Am presupus, am judecat rău și am asuprit pe alții.

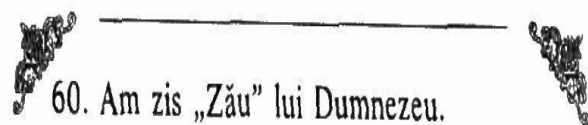
55. M-am certat, m-am bătut, m-am judecat cu frații și surorile mele după trup.

56. Am blestemat, am dat diavolului pe alții (lucruri și vite).

57. Am zis diavolului, am afurisit pe alții, am silit pe altul să jure.

58. M-am legat pe mine și pe altul cu jurământ. Am tăgăduit furtul.

59. Am tras pe alții la judecată.

60. Am zis „Zău” lui Dumnezeu.

61. Am luat Sfânta Împărtășanie cu nevrednicie și am scuipat în acea zi.

62. M-am jurat („Să mor”, „Să n-am parte”, „Să chiorăsc” etc.).

63. Am înjurat de lucruri sfinte („’tuți papucii tăi”, „’tuți norocul tău” etc.). Am repetat înjurătura.

64. Am chemat numele sfinte la toate nimicurile.

65. Am sărutat Sfintele Icoane când nu trebuia.

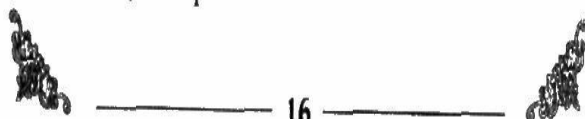
66. Am scos părticele contra vrăjmașilor.

67. Am cerut în rugăciune ce e vătămător (de exemplu: loz în plic, curvie, furt etc.).

68. Mi-am dorit moartea de necaz („Mai bine muream!”, „De ce nu mor...”).

69. Am făgăduit și n-am împlinit. (Făgăduința făcută lui Dumnezeu și Bisericii împlinește-o iute.)

70. Am furat în vremea zilelor sfinte. Am cumpărat, am vândut, am lucrat, am dormit, am petrecut.

71. Am stat în frunte în Biserică și în fața tuturor.

72. Am intrat în Naosul Bisericii, de la jumătate la Altar sau în dreapta, unde stau bărbații.

73. N-am venit regulat la Biserică (cel puțin trei Duminici la rând și în Sărbători).

74. N-am dus la Biserică daruri (de exemplu: prescuri, vin, ulei, tămâie, lumânări etc.).

75. Am mers prea târziu la Biserică. Am ieșit prea repede din Biserică precum Iuda.

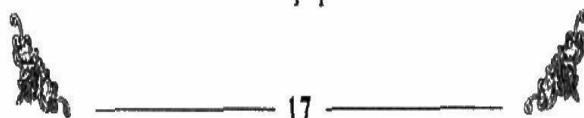
76. Am dus lumânări ce nu-s de la Biserică.

77. Am cugetat la rele, m-am rugat de formă, am căscat, am dormit, am vorbit, am râs, m-am uitat înapoi, am stricat aerul, am mers certat, am avut gânduri și imaginații spurcate, am mâncat și băut la rugăciune și acasă.

78. N-am sfințit Duminicile și Sărbătorile cu Rugăciune și fapte bune. N-am mers la Biserică.

79. Am intrat în Biserică necuviincios.

80. N-am făcut cele Șapte Laude zilnic.

81. Am făcut metanii când nu trebuie și când trebuia n-am făcut. (Metanii nu se fac Vineri de la orele 16 până Duminica la orele 16; Închinăciunile se fac zilnic - 50 de metanii și 150 de închinăciuni. Cine are Canon face în toate zilele.)

82. Stând acasă, nu m-am rugat în vremea Sfințelor Slujbe.

83. Am intrat în Biserică nefiind curat sau curată. (Bărbatul nu are voie în Biserică nespălat și neprimenit.)

84. Am oprit pe alții de la Sfânta Biserică.

85. Am ținut post negru în zile oprite (Sâmbăta și Duminica).

86. N-am crescut copiii și finii în frica lui Dumnezeu.

87. M-am arătat nemulțumit(ă) față de părinți.

88. Am amărât, am certat, am defăimat, am mâncat viața, m-am întăritat la mânie, am lovit, am îmbrâncit, nu m-am supus soțului (sau, în cazul bărbatului, n-am ascultat de soție) la bine.

89. Am divorțat de soț sau soție.

90. M-am gândit să mă răzbun și m-am răzbunat (de exemplu: „Dacă el mi-a zis, i-am zis și eu”).

91. Am urât pe alții și le-am dorit moartea pe moment.

92. Am bătut rău pe alții.

93. Am clevetit, am amărât, am certat, am defăimat, am ponegrit, am judecat, am osândit pe alții.

94. M-am spălat imediat după ce am păcătuit, ca să nu rămân gravidă, făcând avorturi nenumărate.

95. Am contribuit la uciderea sufletească și trupească a copiilor mei.

96. Am făcut băi, injecții, masaje, sărituri, ridicături, am băut ceaiuri, am luat tablete și am avortat (dacă a avortat din aceste metode - dacă nu, se va spune motivul).

97. Am îndemnat, am învățat, am ajutat, am dus, am făcut avort altora. N-am oprit alte persoane să facă avorturi sau să se păzească de a nu avea copii. (Pentru aceasta se dă Canon 20 de ani.)

98. Am pierdut, fără voia mea, sarcina (la unu-patru... copii).

99. Am avortat (1-30 copii). De la zece copii avortați în sus cel în cauză numai la moarte va lua împărțășania.

100. Am înăbușit copilul lângă mine, fiind botezat sau nebotezat.

101. Din neglijența mea, mi-au murit copii în apă, în joc etc. (indiferent de numărul copiilor, unu-cinci etc.).

102. Am lepădat copiii vii pe drumuri.

103. M-am păzit de a nu face copii. (Aceasta este mare păcat.)

104. N-am făcut molitvă după avorturi, la 40 de zile.

105. Mi-am ucis sufletul făcând voia trupului.

106. Am făcut rămășaguri, pariuri etc. Mi-am silit soțul să-mi cumpere lucruri.

107. Am chinuit, am omorât animale, păsări, insecte. Le-am bătut, înțepat, înfometat.

108. Am botezat copii avortați.

109. Am avut gânduri necurate, poște trupești. M-am îndulcit cu ele.

110. Am făcut păcat cu ochiul. Am privit deșertăciune (televizor, filme porno etc.).

111. Am căutat prilej de păcat (de exemplu: să atrag pe cineva la curvie).

112. Am vorbit și ascultat vorbe deșarte, prostii, vorbe goale.

113. Am cântat și ascultat cântece lumești și sectare.

114. Am jucat și am mers la nunți, la baluri, la disco, la filme etc. spre a păcătui.

115. Mi-am ațâțat singur poștele trupești, mâncând și bând peste măsură. M-am încrezut în puterea mea căzând în păcat (de exemplu: o fată rămasă cu un băiat singură).

116. M-am aprins de curvie asupra preotului (sau preotesei), călugărului (sau călugăriței).

117. Am preacurvit sau am gândit cu preot, cu preoteasă, cu călugăr, cu călugăriță.

118. Am preacurvit cu mai mulți bărbați, cu evrei, catolici, turci, sectari, cu rude

apropiate, cu nași, fini, cumnați, nepoți, cu doi frați, cu două surori, cu fiu, cu fiică.

119. M-am rugat la diavol să-mi aducă înainte femeia să păcătuiesc.

120. M-am căsătorit cu rudenie de sânge, de cuscrie.

121. Am avut gânduri spurcate asupra mamei, tatălui, surorii, fratelui.

122. Am dormit cu tata, cu frații sau cu nepoții, fiind mărișoară.

123. Am dat spurcăciuni la soț și la alții.

124. Am preacurvit, cu gândul, cu morții.

125. Am dormit acasă în timpul Sfintei Liturghii.

126. Am dormit și băut apă peste măsură.

127. Făcând malahie, am curvit cu diavolul.

128. N-am păzit înfrânarea în familie.

129. Am furat, am nedreptățit, am asuprit, am înșelat pe alții.

130. Am ascuns furtul altuia (de exemplu: dacă ai lăsat un timp lucrul furat la tine).

131. Am cumpărat sau am folosit lucruri furate. (Pentru aceasta nu ne mântuim niciodată.)

132. Am fost nemulțumit cu starea mea (de exemplu am zis: „mai bine era așa sau așa”).

133. Am tănuit și am ținut lucruri străine (ce ai luat împrumut sau ai găsit dă-l înapoi omului).

134. Am furat de la Sfânta Biserică și de la Mănăstiri.

135. Am jefuit, am călcat morminte. N-am îngrijit de morți și de morminte.

136. Am făcut deranj la înmormântări. Am râs la privegheri (priveghi).

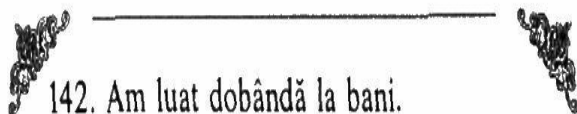
137. Am moștenit lucruri de la război, cu forța sau pe nedrept.

138. N-am plătit contribuția la Sfânta Biserică.

139. N-am întors paguba făcută aproapelui.

140. Am vândut mortăciuni sau animale moarte.

141. N-am ținut învoiala făcută.

142. Am luat dobândă la bani.

143. Am vorbit minciuni, am băgat vrajbă, am asuprit pe alții.

144. Am vorbit cu două înțelesuri.

145. Am vorbit altfel de cum gândesc.

146. Am umblat cu fățarnicie și cu vicleșug.

147. Am poftit lucrul bun al aproapelui.

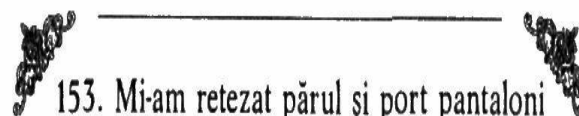
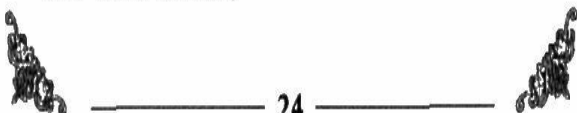
148. Am căzut în mândrie, în slavă deșartă, în trufie, în laudă de sine.

149. Sunt încăpățânat, certăreț, ambițios, iubitor de sine. Am obiceiuri rele pe care nu le-am părăsit (de exemplu: clevetire, lenevire, blestem, mânie, nu tac).

150. M-am purtat ca lumea imorală. (Pentru femei, trebuie fuste la jumătatea piciorului permanent.)

151. M-am spălat și m-am parfumat cu săpun mirositor ca să plac altora.

152. Am lepădat podoaba bărbătească. (Pentru cine nu poartă nici măcar mustată. „Bărbat” vine de la barbă, căci Adam în Rai avea barbă.)

153. Mi-am retezat părul și port pantaloni (pentru femei).

154. Am purtat zorzoane și umblu cu capul descoperit (pentru femei).

155. M-am sulemenit, m-am fardat, m-am dat cu ruj, cu pudră, cu creme. (Pentru aceasta se dă Canon doi ani.)

156. Am ascultat discuțiile altora în tren, în mașină, pe sub ferestre sau uși.

157. M-am rugat cu glas tare fiind singur(ă).

158. Am intrat în Sfântul Altar. Maicile numai în Mănăstirea lor pot să intre acolo.

159. Am zavistuit, pizmuit, am amenințat și am scuipat pe alții.

160. Am fost iubitor a lua și zăbavnic a da milostenie.

161. Am plâns peste măsură pierzând ceva avere (moștenire).

162. Am moștenit și n-am îngrijit de cei ce mi-au dat moștenirea.

163. Am fost zgârcit(ă) și n-am dat milostenie pentru sufletul meu.

164. Am strâns comori și le-am îngropat.

165. Mi-a părut bine când a murit cineva.

166. Am blestemat cu foc, din inimă.

167. Am zis altora: „Ducă-se-n rușine”, „În mamă-sa”, „În brânză”, „În papuci” etc.

168. Mi-a părut bine de răul altora.

169. N-am iertat pe cei ce-mi greșesc și n-am cerut iertare.

170. Am călcat posturile. Am mâncat peste măsură, pe ascuns, pe furiș, am mâncat spurcat, printre prânzuri, de dimineață, am mâncat sugrumat, de sânge. Am mers mâncat la Spovedanie.

171. Am vorbit și am râs la masă.

172. Am cârtit împotriva mâncătorilor (am postit, am plătit slujbe împotriva vrăjmașilor etc.).

173. Am stat și m-am sculat de la masă fără rugăciune. (Pentru aceasta se dă Anatemă.)

174. Nu mi-am căutat sănătatea după datorie.

175. Sunt necumpătat în cheltuieli (bani risipiți, bomboane, lux, gumă, țigări).

176. Am luat Sfânta Anaforă după mâncare și am băut apă după miezul nopții.

177. M-am mâniat. Țin minte răul, pomenesc răul.

178. Am cârtit în necazuri (de exemplu: „Of, m-am săturat!”).

179. Nu tac. („Tăcerea e de aur, a vorbi despre Dumnezeu e de argint, iar restul e osândă”.)

180. Am muștrat cu asprime (am cicălit peste măsură, deși a recunoscut greșeala).

181. Am râvnă nesocotită. (Fac post peste măsură, milostenie fără socoteală, suferind cei din casă, mă ocup de alții mai mult decât de mine.)

182. Nu m-am rugat în orice vreme și loc.

183. M-am culcat seara fără rugăciune, m-am sculat și am plecat fără rugăciune.

Mi-am pierdut dragostea față de aproapele.

184. N-am aprins candela, lumânările, tămâia la rugăciune.

185. Am pierdut lucruri sfinte (Icoane, candelă, cruce).

186. N-am rămas statornic în bine.

187. Am stat într-un genunchi, ca și catolicii și evreii, la rugăciune. (Dacă avem doi genunchi, să stăm pe amândoi.)

188. Am zis „Iisus” în loc de „Domnul nostru Iisus Hristos”.

189. Nu m-am rugat la plecarea în și la sosirea din călătorie sau la începutul și la sfârșitul lucrului.

190. N-am sfințit casa și vasele ce s-au spurcat.

191. N-am stropit cu Agheasmă la fiecare întâi a lunii.

192. M-am lenevit să-mi Spovedesc păcatele (mai mult de un an cu sau fără Canon).

193. M-am Spovedit incomplet.

194. Am mers la mai mulți duhovnici. (Se merge la cel mai bun, indiferent de scopul cu care mergi.)

195. N-am îndeplinit Canonul dat și n-am făcut de-ajuns pentru a-mi șterge păcatele.

196. Mi-am măgulit lenea zicând: „De aș fi la mănăstire, m-aș tot ruga”.

197. M-am făcut părtaș la păcate străine, îndemnând, ajutând, neoprint, lăudând păcatele altora.

198. N-am ajutat pe aproape sufletește și trupește. Sufletește, n-am adus suflete la mântuire, iar trupește, n-am îmbrăcat pe goi sau flămânzi.

199. Nu am virtuțile teologice: Credința, Nădejdea, Dragostea și Înțelepciunea, dreptatea, tăria, cumpătarea.

200. Mi-am folosit în păcate libertatea vieții. (Oricât am fi fost de ocupați în viață, timp pentru păcate avem, dar pentru Dumnezeu nu.)

201. Mă apasă păcatele subțiri, îngâmfarea de sine, cruțarea de sine, mila de sine, părerea de sine, înfumurarea, iubirea de sine etc.

La Spovedanie se merge nemâncat, după ce ai postit cinci zile și ai trăit în înfrânare. După Spovedanie, așa să zici, păcătosule: „Acestea toate și mai mari decât acestea am făcut, și toate câte sunt scrise în catastifele

dracilor le-am făcut, de care îmi pare rău și, cu ajutorul lui Dumnezeu și a Maicii Domnului, mă hotărâsc să nu le mai fac și pentru care vă rog să-mi dați Canon după Pravila Bisericii. Amin.”

Hârtia pe care ai avut păcate scrise o dai focului, însă când ai venit la Spovedanie, e bine să mai ai încă o hârtie și un creion ca să-ți notezi Canonul ce l-ai primit. De ai primit Canon după Pravila Bisericii, și-l vei face, te vei mântui, iar de nu, păcatele rămân fără iertare.

Orice creștin e bine să facă măcar o dată în viață Spovedanie generală, la o mănăstire, iar apoi se poate Spovedi oricând la preotul lui. Păcatele nu pot intra în cer, fără Spovedanie nu intră în cer nimeni. Atenție însă că diavolul are un șiretlic: când faci păcate, îți dă curaj, iar când să le Spovedești, îți aduce rușinea.

Să nu ne rușinăm, fraților, la Spovedanie, ca să fim iertați, ci mai bine să ne rușinăm

de a mai face păcatele. Numai Episcopii și Preoții pot dezlega păcatele oamenilor, ei sunt urmașii Apostolilor. Nici diaconii nu pot face aceasta. Episcopii și Preoții se dezleagă unii pe alții, căci și ei sunt păcătoși. Ce ușor este să te mântui... Vii la preot, spui păcatele, iar preotul spune: „Eu, nevrednicul preot și duhovnic, te iert și te dezleg cu puterea ce-mi este dată, în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.” Și Hristos, în chip nevăzut, dezleagă lanțurile păcatelor tale, și ceea ce zice preotul pe pământ face Hristos în ceruri. Aceasta este Taina Tainelor, nici îngerii, nici Arhanghelii, nici chiar Maica Domnului nu poate da dezlegarea păcatelor omului, ci numai preotul Domnului nostru Iisus Hristos, care este în lume un „Alter Christus”, un alt Hristos. Și răspunderea preotului este cu atât mai mare cu cât mai mare este darul dat lui de Hristos.

Rugaciuni inainte de spovedanie

După ce ne-am scris toate păcatele făcute, de care vom fi întrebați la vămi, și le-am învățat, dacă se poate, pe de rost, ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute a face o adevărată spovedanie și apoi roadele vrednice de pocăință, rostind:

Rugăciunile începătoare:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată necurăția și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru Numele Tău.

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri sfințească-se Numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!
Trei închinăciuni, apoi îndată:

Ps. 50, Miluiește-mă Dumnezeule... și Simbolul Credinței.

PSALMUL 50

Al lui David.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.
3. Mai virtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai virtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.
11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.
14. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.
15. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

CREZUL, Simbolul credinței

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelelor tuturor și nevăzutelelor.

Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, a pătimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a suit la ceruri și sade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slava, să judece viii și morții, a cărei Împărăție nu va avea sfârșit.
Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.
Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.
Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor.
Aștept învierea morților
Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunea lui Manase împăratul.

Doamne, atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacob, și al seminției celei drepte a lor; Cel ce ai făcut cerul și pământul, cu toată podoaba lor; Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale; Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșat și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale. Pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel preaînalt, bun, îndelung-răbdător și mult-milostiv, căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar, Tu, Doamne, Dumnezeuul celor drepti, n-ai pus pocăință pentru cei drepti: pentru Avraam și Isaac și Iacob care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta. Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric, sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oasele mele și Sufletul meu s-a spăimântat foarte și Tu, Doamne, până când? Întoarce-te, Doamne, izbăvește Sufletul meu, mântuiește-mă pentru Mila Ta. Că nu este în moarte cel ce Te pomenește pe Tine și în iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele voi uda așternutul meu. Tulburatu-s-a de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a primit rugăciunea mea. Să se rușineze și să se înspăimânteze toți vrăjmașii mei, să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău, Te-am răbdat, Doamne, așteptat-a Sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a Sufletul meu spre Domnul. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul. Că la Domnul este mila și multă mântuire la El și El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

Rugăciune de umilință către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am și n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare și juruințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez.

Numele de creștin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre s-au făcut nevoitoare spre toată lăcomia. Picioarele grabnice și cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noștri și toate simțirile noastre, peste măsură le-am umplut de păcate și de toată necurăția. De aceea, Preabunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oameni am întors-o spre mânie, noi nevrednicii. Mulțimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebunește spre chinuri. Însă nu cu iuțimea Ta să ne certî pe noi, Doamne, Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia ne și închinăm și cu inimă umilită ne rugăm: „Slăbește, lasă, iartă, iubitorule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulțimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăților Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăților noastre!

Adevărat, Preabunule Iisuse, ne rugăm Ție, dăruiește iertare păcatelor noastre, bună așezare minții, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniștire, pământului bună rodire, credinței celei dreptmăritoare creștere, unire și pace Sfintelor Tale Biserici, surparea eresurilor, stricarea sfaturilor celor necurate și toate lucrurile cele de folos ni le dăruiește după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voiești moartea păcătosului, dăruiește nouă timp de pocăință, ca și de chinurile cele veșnice, care vor să fie, să ne mântuim, cu darul și cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Prea Sfântul, Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru recunoașterea ticăloșiilor noastre

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel bogat în milă și necuprins în îndurări, Care Singur din fire ești fără de păcat și pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune dureroasă a mea, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune și inima mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne preaînalt, Împărate al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea am cheltuit-o în păcate și umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor.

Întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de răs și de batjocură dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoșilor și gătită fiind gheena focului? Din această pricină căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simțire de întoarcere, m-am făcut pustiu și gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă și

înverșunată n-am săvârșit, cu covârșire și cu sânguință. Minte cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate măduarele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra și a sluji la păcate. Cine dar, nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărit mânia Ta, eu singur am ațâțat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând și covârșind pe toți păcătoșii cei din veac, păcătuiind fără de asemănare și fără de iertare. Însă de vreme ce ești multmilostiv, Iubitorule de oameni, și aștepti întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe mine, și cad la înfricoșatul Tău Divan și, ca și cum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul Sufletului strig Ție: Milostivește-te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc și rătăcit fiind, întoarce-mă și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăință dreptilor și n-ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întăritarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele și dă-mi umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde și cu adevărată și deplină adevărire la lumea cea de dincolo, laudând și binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Rugăciune umilită pentru recunoașterea păcatelor

Doamne mult milostive, Dumnezeuule preabune, Sfinte, Care iubești numai binele și urăști tot răul, rogu-Te, nu te uita la mulțimea păcatelor mele, ci privește la mine, fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina mea și vin la Tine, mâhnit cu inima, zdrobit și rușinat cerșind iertare. Doamne, fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu este pururea înaintea mea. Sunt greu tulburat, zdruncinat și nemângâiat. N-am liniște, nu am odihnă în Sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup și Suflet în slujba diavolului. Cunosc că prin multele și feluritele păcate, pe Tine, Părintele și Dumnezeuul meu cel preabun Te-am jignit, mâhnit, amărat și Te-am mâniat foarte mult. Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea și rău mă mai chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi și mă voi duce la Tatăl meu și din adâncul inimii păcătoșite, voi zice, ca și fiul cel rătăcit: „Tată! Am greșit la cer și înaintea Ta...” Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căință mă rog Ție, iartă-mă pe mine păcătosul.

Doamne, eu nu mai citez să mai vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aș fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: „Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi... Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea și să fie viu!” Cuvintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic și a-mi mărturisi păcatele, acestui minunat împluternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii, în locul Tău, Dumnezeuul meu, Care stai nevăzut acolo de față și primești mărturisirea cea adevărată, pe care o facem noi păcătoșii. Rogu-Te Doamne, luminează-mi mintea, deschide-mi inima și buzele mele, să spun numai adevărul și să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Nu mă lăsa, Doamne, ca din vreo frică sau rușine, să ascund vreun păcat și să-l las nemărturisit, ci luminează-mă, Doamne, ajută-mă să-mi reamintesc și să-mi mărturisesc toate păcatele mele, mari și mici, cu toată umilința, zdrobirea inimii și căința, înaintea Preotului Duhovnic și a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârșit și a face roade vrednice de pocăință ca astfel să fiu iertat ca și mulțimea Magdalenelor,

Samarinencelor, Zaheilor, tâlharilor și a altor păcătoși, pocăiți după dreptarul dreptei-credințe creștinești, care acum se veselesc în Raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururea de nemărginita frumusețe a Feței Dumnezeirii Tale. Astăzi vreau a face o mărturisire cât mai amănunțită, și mai bună, mai desăvârșită, așa ca și când ar fi cea din ceasul despărțirii Sufletului meu de trup. Ajută-mi, Doamne, ca să fac această adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme și prilej să mă mai mărturisesc vreodată, ori cu această mărturisire voi merge înaintea Ta, Preadrepte Judecătorule.

Doamne Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine, a mă curăți de toate păcatele, Părintele meu Cel preabun, pe Care Te-am jignit și mâhnit și a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci, rogu-mă Ție, Dumnezeule, Părintele milostivirilor, ajută-mă a face și a desăvârși această curățire de păcate. Rogu-Te, Doamne, fie-Ți milă de mine și iartă-mă. Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Ajută-mi, Doamne, Care ai venit să chemi, nu pe cei drepti ci, pe cei păcătoși, la pocăință, cheamă-mă și pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieții și Lumina lumii, Care luminezi tuturor. Primește-mă pe mine, păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, la milostivul Scaun al judecății Tale de aici de pe pământ, la Sfânta Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, activitate Mesianică, Patimă, Crucificare și moarte pe Cruce, pentru mântuirea noastră și pentru preamărita Ta Înviere, rogu-Te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmașii Tăi răstignitori, iartă-mi și mie toate păcatele mele!

Dumnezeule, Duhule Sfinte, mângâietorul, Vistierul bunătăților, înzestrătorule al nostru, cu toate bogatele Tale Daruri și Dătătorule de viață, vino și la mine păcătosul, curățește-mă cu Darurile Tale cele bogate, întărește-mă în tot binele și ajută-mă să mă mântuiesc și să redobândesc fericirea, în Împărăția Ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ. Dumnezeule cel Preamărit în Sfânta Treime, cea de o Ființă și nedespărțită, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, ajută-mă să mă curățesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc și milostivnic al Sfintei Spovedanii, de aici de pe pământ și să-ți slujesc Ție totdeauna cu trup și Suflet, că Ție se cuvine, Doamne, toată Slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugaciuni dupa spovedanie

Rugăciunile începătoare:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi și ne curățești pe noi de toată necurăția și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru Numele Tău.

Doamne miluiește, Doamne miluiește, Doamne miluiește. Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care ești în ceruri sfințească-se Numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!
Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!
Veniți să ne închinăm și să cădem la însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!
Trei închinăciuni, apoi îndată:
Ps. 50, Miluiește-mă Dumnezeule... și Simbolul Credinței.

PSALMUL 50

Al lui David.

21. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
22. Și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea.
23. Mai virtuos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește.
24. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.
25. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.
26. Că iată întru fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.
27. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie.
28. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai virtuos decât zăpada mă voi albi.
29. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
30. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărâdelegile mele șterge-le.
31. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
32. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
33. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește.
34. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.
35. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
36. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta.
37. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
38. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
39. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.
40. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

CREZUL, Simbolul credinței

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelelor tuturor și nevăzutelelor.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, a pătimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a suit la ceruri și sade de-a dreapta Tatălui.
Și iarăși va să vină cu slava, să judece viii și morții, a cărei Împărăție nu va avea sfârșit.
Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.
Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.
Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor.
Aștept învierea morților
Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Psalmul 102

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu numele cel Sfânt al Lui. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, Pe cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie Domnul și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa, spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut într-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său; iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de Dânsul. Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui, și-și aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele. Domnul din cer a gătit Scaunul Său, și Împărăția Lui pe toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la virtute, care faceți cuvântul Lui, a auzi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui care faceți voia Lui, binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Psalmul 31

Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug. Când am tăcut, topitu-s-au oasele mele în strigătul meu toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta, prefăcutu-m-am în uscăciunea verii. Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul meu n-am acoperit. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului și Tu ai iertat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul în vreme bine cuvenită, însă un potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea. Izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat...”

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu meu, mult milostive, îți mulțumesc Ție, că prin mărturisirea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertarea păcatelor mele. Ca David cel ce a zis: „Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale”, făgăduiesc și eu înaintea Ta, cu voință hotărâtoare a sufletului meu,

că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte și a amări cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voința mea este neputincioasă, singură de sine fără ajutorul Tău, mă rog Ție fierbinte, să mă întărești cu Darul și ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârșit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieții mele să o petrec în pace și în pocăință, și să dobândesc în această viață Darul Tău, iar în cealaltă fericirea de veci, pentru rugăciunile prea binecuvântatei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

Rugaciuni inainte de Sfanta Impartasanie

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinarea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (*de trei ori*).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău. Doamne miluiește (*de trei ori*).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (*de 12 ori*).

Apoi :

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

Psalmul 50

M iluiește-mă, Dumnezeu, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărâdelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul tău viței.

Canonul

Cântarea întâia

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel sfânt și scump Sângele Tău, Milostive Doamne, și tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

D umnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

D ă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

S pre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

D oamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

P reacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, Care S-a pogorât de sus, întru milă, și i-a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta și să fiu viu.

D oamne miluiește (*de trei ori*).

F oc și lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da cele sfinte înșelăciunii vrăjmașului, nici Îți voi da sărutare vicleană, ci, ca desfrânata căzând înaintea Ta și ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a patra

Stih : Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Î ntrupându-Te, mult-Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Tămăduiește rănila sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș la dumnezeiasca Ta Cină de taină, eu, ticălosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fă și mie milostiv pe Cel ce L-ai purtat în pântecul tău, Stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a cincea

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

P recum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum împreună cu smeritul robul Tău și petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

C uvântule al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatul, spre luminare și Sângele Tău spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

A vând suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

M arie, Maica lui Dumnezeu, care ești scump sălaș al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a șasea

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

M inteza și sufletul, inima și trupul sfințește-mi-le, Mântuitorule, și mă învrednicește ca, fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

C a, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

C u frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

D umnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne miluiește (de trei ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condacul

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, și dumnezeiescul Tău Sânge, și mă împărtășesc cu preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, netrebnicului, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte.

Cântarea a șaptea

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăți, lumină, viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești și-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Suflete al meu netrebnic, suflete pătimăș, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și, bătându-te în piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție celei curate mă rog acum eu, robul Tău cel necurat: Pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cântarea a opta

Stih : Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat, Maică a lui Dumnezeu, în pântecele tău s-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te laudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a noua

Stih : Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Bun este Domnul, gustați și vedeți; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și odată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Făcătorule de bine, mult-Milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu S-a întrupat din sânziurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, Stăpână, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate, luând ființă omenească.

Și îndată:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (*de trei ori*).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău. Doamne miluiește (*de trei ori*).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (*de 40 de ori*).

Rugăciune către Preasfânta de Dumnezeu Născătoarea

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă; Stăpână, care, prin preaslăvită nașterea ta, pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii L-ai unit și firea cea înstrăinată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutoare; grabnică folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare. Nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care prin urâte

gânduri, cuvinte și fapte, cu totul netrebnic am ajuns și, prin lene, dulceților vieții cu voia rob m-am făcut. Ci, ca una ce ești Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește-mi rugăciunea pe care ți-o aduc din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta, ca o Maică, cuprinzându-L, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale. Și, trecând cu vederea greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător iscusit al poruncilor Sale să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, îndurătoare și iubitoare de bine, întru această viață de acum caldă folositoare și ajutoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, la vremea ieșirii mele, neputinciosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de dânsul izgonindu-le. Iar în ziua înfricoșătoarei judecăți, de chinul cel veșnic izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă, pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine toată slava, cinstea și închinarea, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos

Și ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata dulceață a patimii celei de noapte. Contenește întărâtările poftelor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug; zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc adoarme-l. Și ne dăruiește, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei neștrămutat. Ridică-ne pe noi la vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și neclintiți întru pomenirea judecăților Tale. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstitul și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădărdim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Rugăciuni ale dimineții, înainte de împărtășirea cu Sfintele Taine

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătiti-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, într-o lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa. Acesta pe mări l-a întemeiat și pe râuri l-a așezat. Cine se va sui în muntele Domnului, și cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care nu și-a luat sufletul în deșert și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său, Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis într-o uimire a mea: „Tot omul este mincinos!”. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului în fața întregului Său popor. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului în fața întregului Său popor, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule *(de trei ori) și trei metanii*.

Apoi aceste tropare:

F ă rădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și curățește inima mea, făcând-o biserică a preacuratului Tău Trup și Sânge și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

S lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Spre împărtășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropiu de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osândă voi pricinui preapăcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Mare este mulțimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată; la tine alerg, având trebuință de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Iar în Sfânta și marea Joi, se zice și aceasta:

Când măriții ucenici la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de arginți bolnăvind-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fărădelege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru aceasta spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Apoi: Doamne miluiește (de 40 de ori) și metanii câte vei putea. După aceasta, zicând aceste stihuri, fii cu luare aminte spre îndreptarea ta.

Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană,

Fie-ți frică să nu te arzi, că foc este;

Sângele Lui vrând să-L bei spre Împărtășire,

Mergi și cu cei ce te-au mahnit împacă-te,

Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.

Vrând să te împărtășești cu Jertfa de Taină,

Cu al Stăpânului Trup făcător de viață;

Întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâia, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru bunătatea Ta cea multă, în zilele cele din urmă ai purtat Trup și Te-ai răstignit și Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori și nerecunoscători și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin

păcat, Însuși Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, îndelung-răbdător și mult-Milostiv, nu m-ai dat să pier în fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu”. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, ci vrei ca „toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”. De aceea nici eu, netrebnicul, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmiardărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăduiesc de a mea mântuire. Ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drești, ci pe cei păcătoși; și mă curățește de toată întinarea trupului și a sufletului. Învăță-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisire a cugetului meu primind păticea Sfințelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge, și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, ca fără de osândă să primesc păticea Sfințelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată; ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare să Te primesc sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu află în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine, păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gură ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite, și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie cărbunele preasfântului Tău Trup și al scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva, prea multă vreme rămânând

departe de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțeleghător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchiile și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica de Tine întru mădulele mele și sfințenia Ta fă-o neștersă dintru mine. Și-mi fii mie ajutor și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sângiuri ale celei ce mai presus de fire Te-a născut pe Tine, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoința Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: crucea, piroanele, sulita, moartea, omoară-mi patimile cele trupesti, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă îndemnurile mele cele viclene, prin gânduri bune, și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu Învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă, prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine, să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut pe sfinții Tăi ucenici vase cinstite, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori pe Tine, Făcătorul și Judecătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele; vezi că fărădelegile mele s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, defăimare, vorbă deșartă, înfierbântare la răs, beție, lăcomie a pântecului, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădulele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaş diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, preaminunate

Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânată. Primește-mă pe mine, cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu fapta și cu pofa cea fără cale și cu gândul cel dobitocesc. Și precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie.

Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă nici cu mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine mâna Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea să-Ți stea înaintea. Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele, închipuirile și meșteșugurile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmiardările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat-o să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeuul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeuul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și după îndurările și milele Tale slăbește, lasă, iartă-mi toate câte Ți-am greșit; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și să nu-mi răsplătești după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca acolo unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeuul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce singur ai puterea să ierți păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește ca, fără de osândă, să mă împărtășesc cu dumnezeieștile, preaslăvitele, preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăție și sfințire și spre dobândirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea, a Sfântului Vasile cel Mare

Știu, Doamne, că într-o nevrednicie mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeuul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul”. Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești care se lucrează cu gândul întru mădularile mele, spre îndrăznirea și dragostea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bine primit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a șaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât desfrânata, care, aflând unde sălășluiești cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeuul meu. Cum pe aceea ce s-a apropiat din inimă, n-ai alungat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvântule, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, precum cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvântule. Iartă-mi greșelile și dă-mi îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele și rănile mi le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinele mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeuul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi-mi smerenia, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate; încât, cu inimă curată, cu gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul”. Întru totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeuului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără prihană, ca Tu să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, și să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, și astfel, lăsându-mă eu înșelat, să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor

mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc, cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și – lucru străin de gândurile îngerești și omenești – adeseori vorbești cu ei ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc, iarbă uscată fiind eu, și – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu voie sau fără voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfințelor puteri și ale tuturor sfinților care au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osândă să primesc sfântul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind mă apropii. Poruncește-mi și voi deschide ușile pe care Tu Însuși le-ai zidit, și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți, care cu pocăință au venit la Tine, i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvântat totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin.

Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie, păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile și greșelile mele toate, câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și în ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maica Ta, singura mea nădejde neînfruntată, ocrotitoare și izbăvitoare, învrednicește-mă ca fără de osândă să mă împărtășesc

cu preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele și a nălucirilor de noapte de la duhurile cele viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin

Înainte ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânată și pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, cu ușurință a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, netrebnicul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsle și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut și pentru ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred de asemenea, că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știința și cu neștiința, și mă învrednicește ca fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale Sfântului Simeon Metafrastul:

Iată, mă apropii de sfânta împărtășire.

Și împărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi,

Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici;

Ci, curățește-mă de toată întinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiule al lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor privind, înspăimântează-te, omule,

Că foc este și arde pe cei nevrednici.

Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,

Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinților Tăi cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește, că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci curățește, Doamne, întinarea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

După aceasta, se zice această rugăciune:

S tăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să vie. Iar mie bine-mi este a mă lipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiule al lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta .

Rugaciunile Dupa Sfanta Impartasanie

După ce vei primi împărtășirea sfântă a făcătoarelor de viață Daruri, laudă adu și mulțumire mare și cu căldură Domnului te roagă:

Slavă Ție, Doamne,

Slavă Ție, Doamne,

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru!

Rugăciunea întâi, a Sfântului Vasile cel Mare

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeuul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci m-ai învrednicit a fi părtaș al Sfintelor Tale Taine. Mulțumescu-Ți că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu preacuratele și cereștile Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ne-ai dăruit aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Ca întru sfințenia Ta cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai visez mie, ci Ție, Stăpânul și Binefăcătorul nostru. Și așa, ieșind dintru aceasta viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește ca, până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților

și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrast

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularilor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gândurile și oasele; plinătatea celor cinci simțuri mi-o luminează; pătrunde-mă peste tot cu frica de Tine; pururea acoperă-mă, apără-mă și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflet; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează; înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă, prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli și cu aceștia și pe preacinstita și preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, iar pe mine, slujitorul Tău, fă-mă fiu al luminii; că Tu Înșuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel Sfânt, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și, la înfricoșătoarea și a doua Ta venire, învrednicește-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, mângâierea, acoperământul, scăparea și bucuria mea, mulțumesc ție că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș preacuratului Trup și scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeuului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește ca, până la sfârșitul vieții, fără de osândă să primesc sfințirea preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de

mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și preamărită ești în veci. Amin.

Apoi:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de trei ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

P reasfântă Treime, miluiește-ne pe noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău. Doamne miluiește *(de trei ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

